

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 4. ledna 2022 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Silvie Slepíčkové a přísedících PhDr. Jakuba Kufčáka a Jiřího Bezemka,

takto:

Obžalovaný M. S.

narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx, v současné době neznámého pobytu, stíhaný jako uprchlý podle § 302 trestního řádu,

je vinen, že

jako občan České republiky, v úmyslu podpořit svojí aktivní účastí v ozbrojeném konfliktu proti vládě Ukrajiny nelegální separatistické struktury na území Doněcké oblasti ve východní části Ukrajiny, které samy sebe deklarují jako tzv. Doněckou lidovou republiku a usilují v rozporu s ukrajinskou ústavou o násilné odtržení části území od Ukrajiny a vytvoření samostatného státního útvaru, tzv. Doněcké lidové republiky, vycestoval dne 30. 6. 2014 z České republiky nejdříve osobním vozidlem a poté vlakem přes Kyjev do Doněcka, kam přijel 2. 7. 2014, po příjezdu na území ovládané vojensky organizovanými jednotkami tzv. Doněcké lidové republiky, která byla separatisticky v rozporu s ukrajinskou ústavou vyhlášena dne 7. 4. 2014 jako nezávislý stát a na jimi ovládaném území byly vytvořeny některé kvazi státní struktury s vojenskými a bezpečnostními složkami, se zde nechal vyzbrojit a vystrojil a aktivně se zapojil do bojů proti ukrajinským vládním jednotkám v řadách jednotky „Cygane“, a to při bojích o město Kramatorsk na severním stanovišti směrem na Slovjansk a obec Severne, následně se na základě rozkazu přesunul a účastnil se bojů o město Gorlivka, přičemž v bojích byly nasazeny těžké zbraně a zahynul nezjištěný počet ukrajinských vojáků, v srpnu 2014 se účastnil jako velitel tankové roty tzv. srpnové ofenzivy, při níž došlo k ovládnutí města Ilovajsk a jeho okolí příslušníky separatistických jednotek, přičemž v bojích zahynulo až 1 000 ukrajinských vojáků, v říjnu 2014

vstoupil do řad tzv. Donského kozáckého vojska a na přelomu roku 2014 a 2015 se účastnil jako tankista bojů v okolí měst Debalceve, Kirovske a Ždanivka, v nichž zahynuly stovky ukrajinských vojáků, v dubnu 2015 se stal velitelem tankové roty a poté se v červnu 2015 stal velitelem dělostřelecké baterie, od ledna 2016 působil jako velitel tankového praporu, přičemž na různých pozicích ve vojenských strukturách tzv. Doněcké lidové republiky se vztahy nadřízenosti a podřízenosti působil nejméně do května 2018,

přičemž činnost těchto struktur a vyhlášení nezávislosti byly zcela v rozporu se články 17, 37, 73 a 132 Ústavy Ukrajiny, podle nichž je ochrana svrchovanosti a územní celistvosti Ukrajiny povinností všeho ukrajinského lidu, na území Ukrajiny se zakazuje zřizování a provozování ozbrojených útvarů, které nejsou zřízeny v souladu se zákonem, vznik a činnost politických stran a veřejných sdružení je zakázána, pokud jejich programové cíle nebo akce směřují k porušení svrchovanosti a územní celistvosti státu a změně ústavního pořádku násilnými prostředky, politické strany a veřejná sdružení nemohou mít polovojenské jednotky, otázky změny území Ukrajiny se řeší výhradně formou celonárodního referenda a územní struktura Ukrajiny je založena na principech jednoty a nedělitelnosti území státu,

tedy

jednak v úmyslu poškodit ústavní zřízení a obranyschopnost Ukrajiny, narušit základní politickou strukturu Ukrajiny a protiprávně přinutit vládu Ukrajiny, aby něco trpěla, provedl útok ohrožující život nebo zdraví člověka s cílem způsobit smrt nebo těžkou újmu na zdraví, uvedený čin spáchal jako člen organizované skupiny, a tento trestný čin spáchal jako člen organizované zločinecké skupiny,

jednak jako člen se účastnil činnosti teroristické skupiny, která naplňuje znaky organizované zločinecké skupiny,

čímž spáchal

- zvláště závažný zločin **teroristického útoku** podle § 311 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 1. 2019 za užití § 313 trestního zákoníku, spáchaný **ve prospěch organizované zločinecké skupiny** podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku
- zvláště závažný zločin **účasti na teroristické skupině** podle § 312a odst. 1, 2 písm. b) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 311 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 108 odst. 1 trestního zákoníku a § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 21 (dvaceti jedna) roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro **výkon trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.**

Odůvodnění:

- 1 Dne 12. 10. 2021 státním zástupcem Vrchního státního zastupitelství v Praze **podána obžaloba** na obžalovaného M. S., nar. xxx pro spáchání zvláště závažného zločinu účasti na teroristické skupině podle § 312a odst. 1, 2 písm. b) trestního zákoníku a zvláště závažného zločinu teroristického útoku podle § 311 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve znění

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. O. Š.

účinném do 31. 1. 2019 za užití § 313 trestního zákoníku, spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku.

- 2 Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 8. 11. 2021, č. j. 2 T 10/2021-658, které nabylo právní moci téhož dne, bylo rozhodnuto, že trestní řízení ve věci obžalovaného M. S. bude konáno jako **řízení proti uprchlému** podle § 302 a násl. trestního řádu. Následně byl dne 15. 11. 2021 vydán Městským soudem v Praze příkaz k zatčení obžalovaného a na něj navazující Evropský zatýkácí rozkaz a Žádost o provedení opatření nezbytných pro vyžádání osoby z cizího státu.
- 3 Dokazováním provedeným v průběhu hlavního líčení zjistil Městský soud v Praze následující **skutkový děj**.
- 4 Obžalovaný M. S. jako občan České republiky, v úmyslu podpořit svojí aktivní účastí v ozbrojeném konfliktu proti vládě Ukrajiny nelegální separatistické struktury na území Doněcké oblasti ve východní části Ukrajiny, které samy sebe deklarují jako tzv. Doněckou lidovou republiku a usilují v rozporu s ukrajinskou ústavou o násilné odtržení části území od Ukrajiny a vytvoření samostatného státního útvaru, tzv. Doněcké lidové republiky, vycestoval dne 30. 6. 2014 z České republiky nejdříve osobním vozidlem a poté vlakem přes Kyjev do Doněcka, kam přijel 2. 7. 2014. Po příjezdu na území ovládané vojensky organizovanými jednotkami tzv. Doněcké lidové republiky, která byla separatisticky v rozporu s ukrajinskou ústavou vyhlášena dne 7. 4. 2014 jako nezávislý stát a na jimi ovládaném území byly vytvořeny některé kvazi státní struktury s vojenskými a bezpečnostními složkami, se zde nechal vyzbrojit a vystrojil a aktivně se zapojil do bojů proti ukrajinským vládním jednotkám v řadách jednotky „Cygane“, a to při bojích o město Kramatorsk na severním stanovišti směrem na Slovjansk a obec Severne. Následně se na základě rozkazu přesunul a účastnil se bojů o město Gorlivka, přičemž v bojích byly nasazeny těžké zbraně a zahynul nezjištěný počet ukrajinských vojáků. V srpnu 2014 se účastnil jako velitel tankové roty tzv. srpnové ofenzivy, při níž došlo k ovládnutí města Ilovajsk a jeho okolí příslušníky separatistických jednotek, přičemž v bojích zahynulo až 1 000 ukrajinských vojáků. V říjnu 2014 vstoupil do řad tzv. Donského kozáckého vojska a na přelomu roku 2014 a 2015 se účastnil jako tankista bojů v okolí měst Debalceve, Kirovske a Ždanivka, v nichž zahynuly stovky ukrajinských vojáků, v dubnu 2015 se stal velitelem tankové roty a poté se v červnu 2015 stal velitelem dělostřelecké baterie, od ledna 2016 působil jako velitel tankového praporu, přičemž na různých pozicích ve vojenských strukturách tzv. Doněcké lidové republiky se vztahy nadřízenosti a podřízenosti působil nejméně do května 2018. Činnost těchto struktur a vyhlášení nezávislosti byly zcela v rozporu se články 17, 37, 73 a 132 Ústavy Ukrajiny, podle nichž je ochrana svrchovanosti a územní celistvosti Ukrajiny povinností všeho ukrajinského lidu, na území Ukrajiny se zakazuje zřizování a provozování ozbrojených útvarů, které nejsou zřízeny v souladu se zákonem, vznik a činnost politických stran a veřejných sdružení je zakázána, pokud jejich programové cíle nebo akce směřují k porušení svrchovanosti a územní celistvosti státu a změně ústavního pořádku násilnými prostředky, politické strany a veřejná sdružení nemohou mít polovojenské jednotky, otázky změny území Ukrajiny se řeší výhradně formou celonárodního referenda a územní struktura Ukrajiny je založena na principech jednoty a nedělitelnosti území státu.
- 5 Městský soud v Praze v hlavním líčení provedl **veškeré podstatné důkazy**, které byly potřebné pro zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který byl nezbytný pro rozhodnutí (§ 2 odst. 5 trestního řádu). Jedná se zejména o **výpovědi svědků, listinné důkazy a znalecký posudek**.
- 6 Jak bylo shora uvedeno, proti **obžalovanému M. S.** bylo vedeno řízení proti uprchlému ve smyslu ust. § 302 a násl. trestního řádu, **nepodařilo se jej tedy v přípravném řízení, ani v hlavním líčení vyslechnout**.
- 7 K **hlavnímu líčení** byli předvoláni rodinní příslušníci, avšak otec obžalovaného **J. S.** a syn obžalovaného **M. S.**, nar. xxx, využili svého práva a **odmítli vypovídat k projednávané věci** pro svůj příbuzenský vztah s obžalovaným v pokolení přímém.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. O. Š.

- 8 V *hlavním líčení* svědkyně **N. K. (rozená S.)**, dcera obžalovaného, uvedla, že si s otcem rozuměla a celá tato situace ji překvapila. Obžalovaný se vždy zajímal o válku a sledoval dokumentární pořady na tuto tematiku. S obžalovaným bydleli v bytě v Xxx, tento podnikal, měl vlastní xxx xxx, vztah jejich rodičů skončil z důvodu nevěry obžalovaného, kterou odhalila ona prostřednictvím sociálních sítí. Naposledy se s ním setkala na pohřbu matky obžalovaného v únoru 2013, poté si psali, obžalovaný se svěřil, že pracuje na statku u xxx, nezmínil se, že chce odjet do ciziny. O tom, že obžalovaný není na území ČR, se dozvěděla z **článku na webových stránkách, v němž bylo uvedeno že obžalovaný jako velitel praporu bojuje na Ukrajině za separatisty**. Součástí článku byla i fotografie **obžalovaného ve vojenské uniformě, čepcem s hvězdičkami**. Poté jej kontaktovala, aby se dozvěděla více, přičemž obžalovaný jí sdělil, že **bojuje za práva dětí a žen**. Podle jeho slov se **do ČR nemůže vrátit, aby jej nezatkli za to, že bojuje v jiné zemi**. Naposledy s ním byla v kontaktu, když jí zaslal přání k Vánocům 2021. Obžalovaný jí informoval, že **žije v Doněcké republice**, znovu se oženil, má dvě děti a na vysoké škole vyučuje jazyky. V době, kdy již byl mimo území ČR, ji prosil o zaslání maturitního listu **přes H.**, což odmítla odmítla. O svém působení v bojích jí odmítl cokoli sdělit, podle jeho slov jej vše, co se stalo, mrzí. Dále uvedla, že se dočetla internetu, že byl za financování zatčen H., kterého znala z demonstrací proti Kosovu, kam jezdila jako dítě s otcem.
- 9 V *hlavním líčení* svědkyně **M. S.**, bývalá manželka obžalovaného, uvedla, že s obžalovaným uzavřeli sňatek dne xxx, poté, co vstoupil do armády, dostali služební byt v Xxx. Mají spolu dvě děti, syna M. a dceru N.. Obžalovaný jel studovat do Brna, poté byl u armády v xxx a xxx, poté z armády odešel. Důvod, proč obžalovaný u armády skončil, nezná, byla by raději, kdyby tam zůstal, i když jeho výdělek byl cca 20 000 Kč. Popírá, že by obžalovaný odešel z armády pod jejím tlakem, jak je uvedeno v hodnocení obžalovaného (čl. 599), je ale pravda, že nebyla spokojena s tím, že děti vychovává sama. Když pracoval v xxx jezdil domů na víkendy. Po ukončení působení v armádě, začal podnikat v oblasti xxx v xxx, xxx a xxx, měl své zaměstnance, xxx xxx xxx. Později začal obžalovaný páchat pojistné podvody na dětech, při nichž falšoval adresy i podpisy. Cca v roce 2010 se její dcera přes Facebook dozvěděla o přítelkyni obžalovaného. Nejspíše kvůli přítelkyni páchal pojistné podvody na dětech. V roce 2012 došlo k rozvodu a od února 2013 s ním není v kontaktu. Výživné na děti obžalovaný neplatil, proto ani jedno dítě nešlo studovat vysokou školu. Výživné dcera vymáhala prostřednictvím soudu, avšak neúspěšně. I přes to s ním byla dcera v kontaktu, psali si Facebooku, neboť se obžalovaný zajímal o svá vnoučata. Svědkyně se také přes svou dceru z reportáže dozvěděla, že je obžalovaný mimo ČR, přičemž **se reportáž týkala Doněcku, zazněla v ní informace, že tam obžalovaný s dalšími Čechy bojuje**, avšak neví, na čí straně. Dcera jí ukazovala fotku obžalovaného, avšak tato byla z dálky a nepamatuje si, jak byl oblečen, zbraně neviděla. Obžalovaného armáda zajímala od dětských let, hovořil o misích, kterých by se chtěl zúčastnit nejspíše z finančních důvodů, ale jeho matka nesouhlasila. Ve volném čase se zajímal o historii vojenství a armády, sledoval dokumenty.
- 10 V *hlavním líčení* svědkyně **M. K. H.**, bývalá přítelkyně obžalovaného, uvedla, že s obžalovaným žila po dobu dvou let, a to cca od roku 2012 či 2013, nejprve v xxx, poté v Xxx. Obžalovaný se živil tím, že zprostředkoval uzavření smluv pro xxx Pojišťovnu a.s., za tuto činnost byli oba odsouzeni – používal doklady na jméno svého otce. Poté se přestěhovali do xxx, kde se živila jako ošetřovatelka a obžalovaný jako údržbář. O tom, že byl obžalovaný v Armádě ČR, věděla, podle jeho slov odešel proto, že odmítal složit přísahu, kvůli čemuž byl prohlášen za nepřítele státu. Často mluvil **o válce a boji na Ukrajině s tím, že by tam chtěl bojovat, mluvil o svých politických názorech na tamní situaci**. O tomto hovořil i s osobou jménem **P. H.**, když tento přišel na návštěvu, komunikovali spolu často. Jejich vztah byl ukončen, neboť ona i obžalovaný byli předvoláni k výslechu na Policii ČR, přičemž ona se dostavila, avšak **obžalovaný odjel se všemi věcmi, aniž by jí o tom cokoli řekl**. Následně s ním tentýž den hovořila telefonicky s tím, že jí sdělil, že problém s Policií ČR vyřeší sám. Následně jí sdělil, že **odjíždí do Ruska nebo na Ukrajinu** do místa jménem Damešek či Danešek. Jeho věci by se vešly do batohu a do kufru, byl

viděn, jak šel na autostop. Poté mu ještě několikrát psala na Facebooku, aby se přihlásil na Policii ČR, aby se celá situace vysvětlila, což neučinil, ani jí neodepsal. O jeho pobytu na Ukrajině ví pouze to, že **bojoval v nějaké organizační složce** a oženil se, cca v roce 2018 přijel na dovolenou do ČR, ale podrobnosti nezná. Nedávno se dívala na jeho profil na Facebooku, **kde viděla fotku obžalovaného v uniformě se zbraněmi.**

- 11 K *hlavnímu líčení* byl dále předvolán svědek **L. N.**, který využil svého práva a **odmítl vypovídat k projednávané věci**, neboť byl za obdobnou trestnou činnost uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Plzni, proti němuž se odvolal.
- 12 Již v přípravném řízení bylo opatřením ze dne 7. 10. 2020, č. j. NCOZ-4968-128/TČ-2017-413300-T, přibráno Oddělení kriminalistické techniky a expertiz Vojenské policie k vypracování **znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví balistika s rozsahem oprávnění pyrotechnika, munice a výbušniny** (čl. 46 – 47). Za tímto účelem byl zpracovateli **mjr. Ing. Marku Havlíčkovi, Ph.D.** předán 1 ks CD, na němž se nachází obrazové soubory obžalovaného s různými palnými zbraněmi, municí a vojenskou technikou (čl. 48). Ze **znaleckého posudku ze dne 16. 11. 2020, č. j. VP-6-10/ČJ-2019-8201KT**, vyplývá, že kvůli nízké kvalitě obrazových souborů a jejich nedostatku není možné provést identifikaci s naprostou jistotou, jedná se tedy pouze o pravděpodobné určení typů zbraní. Na předložených obrazových souborech je pravděpodobně vyobrazen **tank T-72B** či jeho kontrakční varianta, jehož výzbroj většinou tvoří 125 mm kanón 2A46, 7,62 mm kulomet PKT, 12,7 mm kulomet NSV a systém pro odpalování dýmových granátů.
- 13 Zpracovatel znaleckého posudku **mjr. Ing. Marek Havlíček, Ph.D.** v *hlavním líčení* přednesl závěry znaleckého posudku a uvedl, že ve znaleckém posudku byl zkoumán jediný obrazový soubor, na němž je skupina osob, za níž se v pozadí nachází vojenská technika, a to **tank T-72, s největší pravděpodobností ve variantě B**, či v obdobné výrobní variantě, přičemž je složité určit výrobní variantu, která se určuje na základě detailů na věži tanku apod. Tento typ tanku lze určit podle specifik věžové nástavby, kompenzátoru na hlavní, typu zaměřovacího přístroje, umístění zadýmovacího zařízení na levé straně, umístění a typu dynamické ochrany, což je výbušný ochranný pancíř tanku a dalších detailů. Rozdíly jsou v dynamické ochraně, typu pozorovacích přístrojů a motoru. Zpracovatel ovšem upozorňuje, že jde o pravděpodobné (cca 75%) určení techniky, neboť pro 100 % určení je třeba mít techniku fyzicky, nadto nelze v žádném případě určit, že se nejedná o tank instalovaný v muzeu apod. Výroba tanků typu T-72 byla ukončena v roce 1972, jeho varianty B, B1 či C byly vyráběny v 80. a 90. letech 20 století, tzn. tank vyobrazený na fotografii je starý cca 20 – 30 let. Tato vojenská technika je při takovém stáří **stále provozuschopná** i v rámci Armády ČR a dalších ozbrojených složkách po celém světě. Tento typ tanků byl původně vyráběn v SSSR, varianta C byla licenčně vyráběna i v dalších státech. Posádka takového tanku tvoří 3 osoby – řidič, střelec a velitel, přičemž k uniformám vyobrazených osob se zpracovatel není schopen vyjádřit.
- 14 Tato technika je určena podle použitého střeliva k **ničení odolných cílů např. vozidel, bunkrů, staveb** apod., či **pro zničení živé síly**, tj. způsobení zranění či usmrcení osob, a to tříštivou municí nebo za použití kulometů ráže 7,62 mm nebo 12,7 mm, které jsou na tanku umístěny. Následky jsou závislé na typu cíle a typu munice, která je použita. Při použití tříštivo-trhavé munice, v okruhu cca 800 m může dojít k usmrcení či závažnému zranění osob. Dále označil výzbroj tanku na předloženém obrazovém souboru, přičemž pod č. 1 označil zaměřovací přístroj tankového kanonu, pod č. 2 infračervený světlomet pro velitele, pod č. 3 zadýmovací zařízení na vystřelování dýmových granátů a v případě potřeby zakrytí vlastního pohybu a pod č. 4 opět infračervený světlomet pro jiného uživatele tanku. Z této fotografie nelze ovšem posoudit, zda se na tanku skutečně nachází zaměřovací zařízení, neboť je vidět pouze kryt zaměřovače a odklopná závora zaměřovače, ani nelze určit, zda je hlaveň funkční. Podle předložené fotografie lze říct, že **pro nasazení do skutečného boje tanku nic nechybí**, kromě 12,7 mm kulometu na věži, což nikterak nesnižuje bojeschopnost tanku jako takového.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. O. Š.

15 V hlavním líčení byly provedeny zejména následující listinné důkazy **ze spisu Městského soudu v Praze, sp. zn. 2 T 10/2021:**

- **záznam o zahájení úkonů trestního řízení** NCOZ, Sekce terorismu a extremismu, ze dne 3. 5. 2017, č. j. NCOZ-4968/TČ-2017-413300, 4 VZN-1558/2017, na základě vlastní operativní pátrací činnosti (čl. 1)
- **ústava Ukrajiny** s překladem (čl. 58 – 165)
- **protokol o výsledcích konzultace Třístranné kontaktní skupiny** ohledně společných kroků směřujících k implementaci Mírového plánu prezidenta Porošenka a iniciativ prezidenta Putina s překladem (čl. 167 – 170)
- **komplex opatření ke splnění Minských dohod** s překladem (čl. 171 – 177)
- **rozhodnutí Rady EU ze dne 17. 3. 2014, č. 2014/145/SZBP**, o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislou Ukrajinu (čl. 178 – 184a, 189 – 237) včetně **prováděcího rozhodnutí** Rady EU ze dne 21. 3. 2014, č. 2014-151/SZBP (185 – 188)
- **zpráva Kanceláře generálního prokurátora** včetně vytištěných článků z webových stránek www.inosmi.ru, www.google.com.ua apod. s překladem (čl. 245 – 331)
- **zpráva FBI** ze dne 7. 2. 2019, na základě níž byly českým justičním orgánům poskytnuty materiály z Facebooku obžalovaného (čl. 337 – 338)
- **obsah účtu v síti Facebook** obžalovaného, z něhož je zřejmé uživatelské jméno xxx, ID xxx, tento účet byl založen dne xxx s e-mailovou schránkou xxx, obsahující datum narození obžalovaného, mezi účastnickými čísly jsou uvedeny dvě s ukrajinskou předvolbou, historie přihlášení potvrzuje dlouhodobý pobyt na území Ukrajiny, v přehledu spojení bylo nalezeno celkem 183 stránek s vazbou na Ruskou Federaci, Ukrajinu či psané azbukou, mezi přáteli obžalovaného je 12 osob známých svým působením v separatistických ozbrojených skupinách, obžalovaný je členem 185 skupin, mezi nimiž jsou skupiny cílené na uživatele z východní Evropy či zaměřené na paramilitární skupiny v ČR, obžalovaný sdílel fotografie své osoby v uniformě a s vojenským vybavením a technikou (čl. 341 – 378)
- **protokol o ohledání facebookového profilu** ze dne 22. 3. 2021, č. j. NCOZ-4968-144/TČ-2017-413300-T, obsahující komunikaci obžalovaného (čl. 379 – 461)
- **protokol o ohledání webové stránky** xxx, na které se nachází rozhovor s obžalovaným ze dne xxx, kde popisuje své působení na Donbasu, s překladem (čl. 490 – 512)
- **protokol o ohledání webové stránky** xxx, na které se nachází rozhovory ze dne xxx, v nichž popisují své působení na Donbasu, konkrétně rozhovor s J. U. = Xxx (čl. 513 – 518)
- **protokol o ohledání webových stránek** veřejně dostupných na internetové síti, jejichž obsahem jsou informace týkající se bojové aktivity obžalovaného v řadách proruských separatistických struktur na území východní Ukrajiny Donbasu (čl. 519 – 564)
- **usnesení Krajského soudu v Ostravě** ze dne 28. 6. 2017, č. j. 29 Cm 46/2017-38, jímž bylo rozhodnuto o zrušení Zastupitelského centra DNR, z. s. se sídlem Mongolská 1529/6, 708 00 Ostrava – Poruba, IČ 051 55 061, a byla nařízena jeho likvidace (čl. 565 – 572)
- usnesení **Vrchního soudu v Olomouci** ze dne 26. 4. 2018, č. j. 5 Cmo 292/2017-86, jímž bylo potvrzeno usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 6. 2017, č. j. 29 Cm 46/2017-38, o zrušení spolku s likvidací a neřízení jeho likvidace (čl. 573 – 577)
- **stanovisko Ministerstva zahraničních věcí ČR** vydané dne 29. 8. 2016 ke zřízení spolku samozvané Doněcké lidové republiky v Ostravě, podle něhož nemůže mít tato v ČR žádnou diplomatickou misi ani konzulární úřad, protože tato entita není státem, ČR ji za stát neuznává a nemá s ní tak navázány diplomatické styky (čl. 578, 586), **prohlášení Ministerstva zahraničních věcí ČR** publikované dne 3. 11. 2014 k tzv. parlamentním volbám v částech Doněcké a Luhanské oblasti, jež považuje za hrozbu mírovému urovnání konfliktu (čl. 587)
- **zpráva ministra zahraničních věcí ČR PhDr. Lubomír Zaorálka** ze dne 12. 9. 2016, č. j. 114492/2016-MPO – podnět ke zrušení spolku Zastupitelské centrum DNR, z. s. (čl. 579 – 581)

- **zpráva Ministerstva zahraničních věcí ČR** ze dne 18. 4. 2019, č. j. 112706-6/2019-MPO, reakce na dopis Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích, sp. zn. 64 T 1/2019 (čl. 582 – 583), **zpráva Ministerstva zahraničních věcí ČR** ze dne 29. 6. 2020, č. j. 117031-8/2020-MPO, reakce na dopis Krajského soudu v Českých Budějovicích, sp. zn. 2 T 15/2020 (čl. 584-585)
- **zpráva Vojenské kanceláře prezidenta republiky** ze dne 17. 5. 2017, č. j. MO 97914/2017-1245, z níž vyplývá, že obžalovaný nepodal žádost o souhlas prezidenta republiky s jeho vstupem do ozbrojených sil jiného státu podle příslušných ustanovení zákona č. 585/2004 Sb., o obranné povinnosti a jejím zajišťování, a tedy mu takový souhlas nebyl udělen (čl. 588) a **zpráva Vojenské kanceláře prezidenta republiky** ze dne 18. 11. 2021, č. j. MO 344288/2021-1245, z níž rovněž vyplývá, že obžalovaný nepodal žádost o souhlas prezidenta republiky s jeho vstupem do ozbrojených sil jiného státu podle příslušných ustanovení zákona č. 585/2004 Sb., o obranné povinnosti a jejím zajišťování, a tedy mu takový souhlas nebyl udělen (čl. 766 – 767)
- **zpráva Krajského vojenského velitelství Ústí nad Labem** ze dne 2. 6. 2017, č. j. MO 110508/2017-4773, podle níž konal obžalovaný náhradní vojenskou službu v době od xxx do xxx, byl zařazen na funkci střelec, ve **služebním poměru vojáka z povolání byl od xxx do xxx**, kde dosáhl hodnosti nadrotmistra, v osobním spise se nenachází dokument o absolvování kurzů (čl. 589 – 600)
- **opis rejstříku trestů**, podle něhož má obžalovaný dva záznamy – rozsudek Okresního soudu v Litoměřicích ze dne 21. 11. 2006, sp. zn. 6 T 215/2000, a trestní příkaz Okresního soudu v Lounech ze dne 8. 2. 2016, sp. zn. 15 T 3/2016 (čl. 601, 655)
- **rozsudek Okresního soudu v Litoměřicích** ze dne 21. 11. 2006, č. j. 6 T 215-2000-369, jímž byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání trestného činu zpronevěry podle § 248, odst. 1, odst. 2 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, za který mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 1 roku (čl. 602 – 610)
- **trestní příkaz Okresního soudu v Lounech** ze dne 8. 2. 2016, č. j. 15 T 3/2016-691, který nabyt právní mocí dne 20. 2. 2016, jímž byl obžalovaný (uprchlý) uznán vinným ze spáchání trestného činu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, za který mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 1 roku, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 30 měsíců, (čl. 611 – 617)
- **opis evidence přestupků** – bez záznamu (čl. 618)
- **výpis z Centrální evidence vězňů** – bez záznamu (čl. 619), **výpis z Centrální evidence stíhaných osob** ke dni 14. 10. 2021 a 29. 12. 2021 (čl. 650 – 653, 788 – 791), **výpis z evidence obyvatel** na osobu obžalovaného platný ke dni 24. 11. 2021 (čl. 762)
- **zpráva Policie ČR, NCOZ** ze dne 25. 11. 2021, č. j. NCOZ-4968-153/TČ-2017-413300-T, z níž vyplývá, že se NCOZ podařilo ztotožnit osoby z facebookové komunikace s obžalovaným, jde o M. S., sestru I. S., který zemřel při bojích na Donbase, O. O. – slovenský separatistický bojovník M. R. působící v armádách tzv. Doněcké lidové republiky a Luhanské lidové republiky, P. H., jenž je stíhán za trestní čin podpory a propagace terorismu podle § 312e odst. 2 písm. a), odst. 4 písm. b) trestního zákoníku a financování terorismu podle § 312d trestního zákoníku, dále k osobám P. B. a J. U. bylo uvedeno, že jde o separatistické bojovníky působící na východní Ukrajině od roku 2015 (čl. 768 – 769)
- **zpráva Policejního prezidia ČR** ze dne 25. 11. 2021, č. j. PPR-255591/MPS-2021-751600, podle níž bylo mezinárodní pátrání po obžalovaném vyhlášeno do mezinárodních databází, přičemž pátrání pokračuje, avšak se osobu obžalovaného dosud nepodařilo lokalizovat a Policejní prezidium nemá poznatky k jeho pobytu (čl. 770 – 771)
- **zpráva Policie ČR, xxx, xxx, xxx**, ze dne 30. 11. 2021, č. j. xxx, z níž vyplývá, že se obžalovaný na adrese trvalého bydliště nezdržuje, místo jeho pobytu i telefonní číslo je neznámé (čl. 772)

- **zpráva Policie ČR SKPV, Územní odbor Chomutov, OOK – 3. oddělení Chomutov – pátrání**, ze dne 1. 12. 2021, č. j. KRPU-126817-9/ČJ-2021-040376-PAT, sdělení o změně podkladu pro pátrání na základě vydání nového příkazu k zatčení Městským soudem v Praze dne 15. 11. 2021 (čl. 773 – 774)
- **rozsudek Krajského soudu v Plzni** ze dne 8. 9. 2021 č. j. 5 T 10/2020-1185, jímž byl svědek L. N., nar. xxx, uznán vinným ze spáchání zločinu teroristického útoku podle § 311 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku za použití § 313 trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 1. 2017, spáchaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku, a zločinu účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea 2, odst. 2 trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 1. 2017, za které mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 20 let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou (čl. 792 – 801)
- **usnesení Policie ČR, NCOZ o zahájení trestního stíhání mj. P. H.**, ze dne 22. 4. 2021, č. j. NCOZ-6542-352/TČ-2019-413300-T, pro zločin podpora a propagace terorismu podle § 312e odst. 2 písm. a), odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, a zločinu financování terorismu podle § 312d odst. 1 trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 1. 2019 (čl. 802 – 809)
- **usnesení Policie ČR, NCOZ o zahájení trestního stíhání právnické osoby Českoslovenští vojáci v záloze za mír z. s.** ze dne 22. 4. 2021, č. j. NCOZ-6542-353/TČ-2019-413300-T, pro zločin podpora a propagace terorismu podle § 312e odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 1. 2019 za použití § 7 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osoby a řízení proti nim (čl. 810 – 816)
- **rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 1. 6. 2021, sp. zn. 56 T 1/2021**, jímž byl odsouzený M. K., nar. xxx, uznán vinným ze spáchání zvlášť závažného zločinu teroristického útoku podle § 311 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku za užití § 313 trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 1. 2017, spáchaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku, a zločinu účasti na organizované zločinecké skupině podle § 312a odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, za které mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 20 let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou (čl. 817 – 827) přičemž nabyl právní moci ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 6. 10. 2021 sp. zn. 8 To 82/2021 (čl. 828 – 829)
- **rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 7. 9. 2021, č. j. 4 T 7/2021-836**, jímž byl obžalovaný J. U., nar. xxx, uznán vinným ze spáchání zvlášť závažného zločinu teroristického útoku podle § 311 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku za užití § 313 trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 1. 2017, spáchaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku, a zločinu účasti na organizované zločinecké skupině podle § 312a odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, za které mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 20 let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou (čl. 830 – 838)
- **obžaloba státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 29. 12. 2021, č. j. VZV 20/2020-106**, podána na osobu A. P., nar. xxx, pro zločin účasti na teroristické skupině podle § 312a odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a zločin teroristického útoku podle § 311 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), písm. b) trestního zákoníku ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 313 trestního zákoníku (čl. 839 – 842)
- **obžaloba státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 10. 12. 2021, č. j. VZV 7/2020-117**, podána na osobu P. B., nar. xxx, pro zločin účasti na teroristické skupině podle § 312a odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a zločin teroristického útoku podle § 311 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 313 trestního zákoníku (čl. 843 – 846)

16 V hlavním líčení byly dále předloženy **CD založené ve spise**, a to:

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. O. Š.

- CD předané znalci z odvětví balistika, v rámci jeho přibrání, na němž se nachází obrazové soubory obžalovaného s různými palnými zbraněmi, municí a vojenskou technikou (čl. 48)
 - CD, které tvoří přílohu zprávy FBI ze dne 7. 2. 2019, obsahující poskytnuté materiály z Facebooku obžalovaného (čl. 340)
 - CD, které tvoří přílohu protokolu o ohledání facebookového profilu obžalovaného ze dne 24. 3. 2021, č. j. NCOZ-4968-144/TČ-2017-413300-T, obsahující facebookovou komunikaci obžalovaného (čl. 462)
- 17 Státní zástupce i obhájkyň obžalovaného byly dotázány, zda mají návrhy **na doplnění dokazování**, přičemž shodně uvedli, že žádné návrhy na doplnění dokazování neuplatňují.
- 18 **Městský soud v Praze po provedeném dokazování postupem podle § 2 odst. 6 trestního řádu hodnotil všechny provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu, a dospěl k závěru, že se obžalovaný dopustil žalované trestné činnosti v rozsahu vymezeném ve výrokové části rozsudku. Skutkový stav byl dostatečně objasněn a vina obžalovaného byla v řízení spolehlivě prokázána zejména výpověďmi svědků, listinnými důkazy a vypracovaným znaleckým posudkem.**
- 19 Vzhledem k tomu, že obžalovaný je od počátku stíhán jako uprchlý, se ke skutku, který mu je kladen za vinu, nevyjádřil a orgánům činným v trestním řízení neosvětlil svůj vztah k vytvoření samostatného státního útvaru, tzv. Doněcké lidové republiky, či svůj názor na politickou situaci na Ukrajině v souvislosti se separatistickým hnutím. Z tohoto důvodu soud vycházel z výpovědí rodinných příslušníků obžalovaného, konkrétně jeho bývalé manželky, bývalé družky a dcery obžalovaného. Tyto svědkyně shodně vypověděly, že **obžalovaný se o vojenskou techniku a taktiku a vojenství obecně zajímal**, vlastnil knihy a sledoval televizní pořady s obdobnou tematikou. Podle bývalé manželky obžalovaného se **zajímal o vojenství od útlého dětství a často hovořil o vojenských misích, kterých by se rád účastnil.**
- 20 O jeho zálibě a zájmech svědčí taktéž jeho **působení v Armádě ČR** v období od xxx do xxx, v níž dosáhl hodnosti nadrotmistra, jak vyplývá ze zprávy Krajského vojenského velitelství Ústí nad Labem ze dne 2. 6. 2017 (čl. 589). Součástí této zprávy byl i popis činnosti obžalovaného (čl. 590 – 591), kariérové hodnocení profesionální způsobilosti (čl. 592 – 595, 598 – 600) a periodické hodnocení profesionálních kvalit obžalovaného (čl. 596 – 597), z nichž mj. vyplývá, že **obžalovaný má dobré organizační schopnosti a při plnění úkolů a dosahování cílů je dostatečně důrazný, obžalovaný nemá s vedením podřízených problémy a dokonce dosahoval lepších výsledků než zkušenější a starší velitelé, při plnění úkolů je spolehlivý, odpovědný a samostatný, je ctížádostivý a má snahu být nejlepší.** Na základě tohoto hodnocení ze dne 25. 3. 1996 by obžalovaný povýšen do hodnosti nadrotmistra.
- 21 Z hodnocení obžalovaného ze dne 22. 4. 1997 (čl. 598 – 599) ovšem vyplývá, že **ztratil zájem o vojenské povolání**, nemá ujasněnu životní perspektivu, a proto ukončil studium na Vojenské akademii xxx. Dále je v něm uvedeno, že obžalovaný byl rozhodnut odejít od Armády ČR a tvrdil, že tak činí pod tlakem manželky, která však u hlavního líčení jednoznačně odmítla svou účast na rozhodnutí obžalovaného.
- 22 Pokud jde o **důvod odchodu obžalovaného z Armády ČR**, jeho bývalá družka M. K. H. uvedla, že podle jeho slov odešel, neboť odmítl složit slib a byl prohlášen za nepřítele státu. Avšak z listinných důkazů, konkrétně z části 9. hodnocení obžalovaného – Doplněk ke kariérovému hodnocení (čl. 600) ze srpna 1997 vyplývá, že obžalovaný byl propuštěn, neboť dne xxx bylo při personálním pohovoru zjištěno, že **je členem politické strany, když byl přijat a obnovil své členství v KSČM, nadto zahájil své podnikání v oblasti xxx xxx**, což potvrdila i jeho rodina. Tentýž závěr vyplývá z osobního spisu obžalovaného poskytnutého Krajským vojenským velitelstvím Ústí nad Labem, když obsahuje záznam ze dne xxx, podle něhož byl obžalovaný podle § 26 odst. 2 písm. f) zákona č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, propuštěn a přesunut do zálohy, neboť **porušil zákazy stanovené zákonem pro vojáky z povolání** (čl. 591).

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. O. Š.

- 23 Z výše uvedeného tedy vyplývá, že obžalovaný měl bezesporu zálibu ve vojenství, vojenské technice a historii, a vstoupil do Armády ČR, z níž byl později **propuštěn pro své politické názory a postoje** a z důvodu **zahájení podnikání v oblasti zajišťování bezpečnosti stavebních objektů**, což bylo v rozporu s jeho působením v Armádě ČR. O svých politických názorech často hovořil i v době, kdy žil se svou družkou M. K. H., tedy mezi lety 2012 a 2014, která v hlavním líčení uvedla, že často **mluvil o válce a boji na Ukrajině s tím, že by tam chtěl bojovat** (dle slov dcery obžalovaného za práva dětí a žen), a o svých politických názorech na tamní situaci, z čehož vyplývá jeho **politické smýšlení**. Jeho **politickou angažovanost** potvrdila i dcera obžalovaného, která uvedla, že obžalovaný jezdil na **demonstrace** a akce proti Kosovu, kam jí brával jako dítě s sebou. Z uvedeného vyplývá, že obžalovaný již na území ČR **projevoval své politické zaměření navenek a angažoval se ve skupinách obdobně smýšlejících**, když se účastnil demonstrací, na nichž se stýkal s osobami s podobnými politickými názory, jak potvrdila např. dcera obžalovaného, když uvedla, že se obžalovaný na demonstracích stýkal s osobou jménem P. H.. Tuto osobu zmínila i svědkyně H. jako osobu, s níž obžalovaný diskutoval o politické situaci na Ukrajině (*srov. usnesení Policie ČR, NCOZ o zahájení trestního stíhání mj. P. H., ze dne 22. 4. 2021, č. j. NCOZ-6542-352/TČ-2019-413300-T, pro zločinnou podporu a propagaci terorismu podle § 312e odst. 2 písm. a), odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, a zločinnou financování terorismu podle § 312d odst. 1 trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 1. 2019 na čl. 802 – 809*).
- 24 Svůj **proruský postoj obžalovaný prezentoval i na sociálních sítích**, především na Facebooku, kde bylo nalezeno celkem 114 akcí (událostí), z nichž u 4 obžalovaný potvrdil účast, přičemž se jednalo o akce na Václavském náměstí v Praze **související s protestem proti sankcím Evropské unie proti Rusku** („*Ne sankcím, ANO míru*“ dne 28. 9. 2014, *Humanitární sbírku pro Donbas* dne 9. 9. 2016), **podporu návštěvy Vladimira Putina v Praze** („*TĚŠÍME SE na návštěvu pana prezidenta Ruské federace V. V. Putina v České republice*“ ze dne 31. 12. 2017) a akce konající se v Doněcku dne 7. 9. 2015, a další události zaměřené mj. proti Ukrajině, na nichž obžalovaný svou účast nepotvrdil (čl. 346 – 349). Z vyhodnocení facebookového profilu obžalovaného taktéž vyplývá jeho členství ve 185 skupinách, které jsou **cílené na uživatele z východní Evropy a skupiny související s paramilitárním skupinami** jako např. Československá vlastenecká garda či Českoslovenští vojáci na mír nebo Přátelé Ruska v ČR (čl. 350 – 351).
- 25 Orientace obžalovaného je zřejmá i z jeho komentářů k příspěvkům na Facebooku, když dne 17. 3. 2015 přidal komentář ve znění: „*Pane T., máte to popletené, to vy podporujete ukrajinské nácky, kteří srovnali se zemí již minimálně 15 % Doněcka, já s fašisty a nácky bojují*“, či dne 17. 8. 2015 okomentoval příspěvek slovy: „*Veliteli, my připraveni bránit DNR a osvobodit okupovaná území od fašistických pohrobků*“ (čl. 345).
- 26 Na základě výpovědi bývalé manželky obžalovaného a jeho bývalé družky lze také časově zařadit skutečnost, kdy **obžalovaný odcestoval z ČR**. Dle výpovědi bývalé manželky obžalovaného došlo k rozvodu manželství cca v roce xxx či xxx z důvodu nevěry obžalovaného. Poté udržoval vztah se svědkyní H. po dobu cca 2 – 2,5 roku, tedy v období od roku 2011 nebo 2012 **do roku 2014, kdy obžalovaný bez předchozího upozornění opustil společnou domácnost**, kterou sdílel se svědkyní H.. Výpověď svědkyně H. potvrzuje i skutečnost, že obžalovaný byl uznán vinným ze spáchání trestného činu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, a to trestním příkazem Okresního soudu v Lounech ze dne 8. 2. 2016, č. j. 15 T 3/2016-691, který nabyl právní moci dne 20. 2. 2016 (čl. 611 – 617). Trestné činnosti se obžalovaný spolu se svědkyní H. dopustil v roce 2013 a řízení proti obžalovanému bylo vedeno jako řízení proti uprchlému podle § 302 a násl. trestního řádu, což **časově koresponduje** s výpovědí svědkyně H., která uvedla, že obžalovaný opustil společnou domácnost poté, co jej kontaktovala Policie ČR za účelem podání jeho výslechu k této trestní věci.
- 27 Skutečnost, že obžalovaný odcestoval z ČR, vyplývá z výpovědi svědkyně H., které tuto **sdělil sám obžalovaný telefonicky**, a taktéž z **komunikace vedené prostřednictvím facebookového profilu** obžalovaného s osobou jménem **F. B.**. Z komunikace ze dne 18. 6. 2014 vyplývá, že

obžalovaný má v plánu jet na jihovýchod, a to co nejdříve, tedy „*ideál by byl 30. 6. večer, do 2. 7. jsme tam, stihneme ještě ofenzivně*“, přičemž obžalovaný sdělil F. B., že pojedí osobním automobilem spolu s dalšími osobami jako turisté, neboť pokud by jeli vlakem, musí mít zakoupenou zpáteční jízdenku. V rámci komunikace obžalovaného s uživatelem **D. H.** ze dne 13. 6. 2014 obžalovaný žádá o zjištění ceny cesty z Prahy do Rostova na Donu s tím, že by tam chtěl spolu s dalšími osobami odjet, zároveň žádá o zajištění víz. Zprávou ze dne 24. 6. 2014 sděluje obžalovaný uživateli D. H., že **v pondělí, tj. dne 30. 6. 2014 má v plánu vyrazit a začít na východě nový život**, což potvrzuje i komunikace s uživatelem **J. P.**, v níž obžalovaný sděluje, že **odjíždí dne 30. 6. 2014 z Třebíče na Vysočině**, rovněž s uživatelem **S. K.**, podle níž se obžalovaný chystá na cestu na Donbas, dále s uživatelem **L. K.**, v níž sděluje obžalovaný, že dává dohromady interbrigádu a plánuje cestu do Novorusije. Dále obžalovaný komunikuje s uživatelem **P. H.**, jemuž sdělil, že chce jet na jihovýchod bojovat, přičemž jedná přímo se štábem z Doněcka a obranou ze Slavjanska, a s uživatelem **P. H.**, jehož se obžalovaný snaží přemluvit, aby se s ním účastnil cesty na východ.

- 28 Tedy nejen z výpovědi svědkyně H. ale i z facebookové komunikace obžalovaného vyplývá, že skutečně **odjel dne 30. 6. 2014 ze svého bydliště a odcestoval směrem na východ osobním automobilem** a poté vlakem č. 36 spojem „Vratislav – Krakov – Lvov“, přičemž **na území Ukrajiny vstoupil dne 2. 7. 2014** přes mezinárodní hraniční přechod „Mostiska – Przemysl“, kde předložil cestovní pas České republiky č. xxx. Tyto informace vyplývají ze zprávy **Kanceláře generálního prokurátora** Ukrajiny (čl. 306 – 308 v českém jazyce), která replikuje informace obsažené ve zprávě Služby bezpečnosti Ukrajiny č. 5/3/1-3879 ze dne 16. 10. 2020 (čl. 309 – 330 v českém jazyce) a jsou podpořeny i obsahem komunikace obžalovaného s F. B., v níž obžalovaný uvedl, že když vyrazí z České republiky dne 30. 6. 2014 a bude na Ukrajině dne 2. 7. 2014. Z jejich vzájemné konverzace také plyne, že dne 1. 7. 2014 obžalovaný čekal na vlak do Lvova a dne 3. 7. 2014 byl obžalovaný již na území Ukrajiny, neboť sděluje na dotaz F. B., jak to tam vypadá, „je to tu ostrý“. O cestě do Doněcku přes Kyjev komunikuje obžalovaný i s A. V. dne 1. 7. 2014.
- 29 Jak již bylo uvedeno, obžalovaný při komunikaci ze dne 18. 6. 2014, sdělil F. B., že na území Ukrajiny odjede nejlépe dne 30. 6. 2014 s dalšími osobami, přičemž musí vypadat a působit jako turisté, tzn., smí mít s sebou jen věci osobní potřeby. Na totéž obžalovaného upozorňuje i D. H., s nímž obžalovaný souhlasí. Z tohoto vyplývá, že po příjezdu na území Ukrajiny se **nechal vyzbrojit a vystrojil**, neboť nevezl žádnou vojenskou techniku ani výstroj, právě za účelem bezpečného (a nenápadného) přechodu a vstupu na území Ukrajiny. Tyto informace poskytl i sám obžalovaný ve svém rozhovoru pro server xxx ze dne xxx (čl. 504 – 511 v českém jazyce) dopisovatele A. Č., v němž uvedl, že zavolal na předem zjištěná telefonní čísla a dle instrukcí **dojel ke štábu domobrany**, a v rozhovoru A. H. zveřejněného dne xxx na webových stránkách *idnes.cz* pod názvem „xxx xxx xxx“, v němž obžalovaný uvedl, že **přijel pod krytím jako turista, „všechno mi tady dali“**.
- 30 Ze zprávy Služby bezpečnosti Ukrajiny ze dne 16. 10. 2020 č. 5/3/1-3879 (čl. 309 – 330 v českém jazyce) a rovněž z rozhovoru obžalovaného pro server xxx ze dne xxx a rozhovoru A. H. ze dne xxx vyplývá, že obžalovaný **odjel do města Kramatorsk**, kde byl zapsán do jednotky pojmenované „**Cygane**“ pod vedením kozáckého velitele O. M. (přezdívka „xxx“), v rámci níž se zúčastnil **bojových akcí** vedle města **Kramatorsk** na severním stanovišti směrem na Slovjansk a obec Severne. V tomto rozhovoru dále obžalovaný podrobně popisuje, jak jednotka „Cygane“ držela stanoviště „Severne“, které se nacházelo na cestě na Slovjansk, kde bojovala s ukrajinskou armádou, přičemž jednotka byla ostřelována dělostřelectvem cca 100 – 2500 metrů od kontrolního stanoviště, a to do té doby, než byl vydán rozkaz velitelem Strelkovem k ústupu ze Slovjansk. Dále poté bránili „cestu života“ mezi Izvarinem a obcí Severnyj.
- 31 Údaje o průběhu bojů o město Kramatorsk a Slovjansk jsou taktéž veřejně dostupné z médií, např. článek ze dne 6. 7. 2014 zveřejněný pod názvem „*Separatisté se po porážce ve Slovjansku přeskupili*“ (čl. 530), nebo článek ze dne 5. 7. 2014 zveřejněný pod názvem „*Slavjanské padl. Kyjev ovládl baštu separatistů*“ (čl. 533).

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. O. Š.

- 32 Poté, co došlo ke stažení separatistických bojových útvarů z města Slovjansk a Kramatorsk, podle vyjádření obžalovaného pro server xxx došlo k rozkazu a jednotka se stáhla do Gorlivky, kde se formovala tanková jednotka, neboť tam bylo po ukrajinské armádě **nalezeno cca 6 opuštěných tanků** typu T-64. Toto tvrzení podporují i informace z dostupných médií, když podle článku ze dne 6. 7. 2014 zveřejněného pod názvem „*Separatisté se po porážce ve Slovjansku přeskupili*“ (čl. 530), se vzbouřenci stáhli do Doněcku, přičemž část z nich přechal do Gorlivky.
- 33 S těmito údaji koresponduje i komunikace obžalovaného s F. B., jemuž dne 26. 7. 2014 sdělil, že se nachází v Gorlivce, boje se odehrávají jen na okrajích, neboť do města se bojí. Na dotaz F. B. 18. 2. 2015, zda je stále v Gorlivce, obžalovaný uvedl, že je od prosince 2014 v Makeevce, na dotaz ze dne 16. 3. 2016, jak dlouho byl v Gorlivce, obžalovaný uvedl, že od léta do prosince 2014. Tutéž informaci sdělil i v rámci komunikace s A. V., jíž dne 29. 7. 2014 na dotaz, kde se vraždí, uvedl „u nás v Gorlovce“, taktéž dne 6. 11. 2014 jí napsal, že se nachází v Gorlivce a dne již 25. 7. 2014 ji informoval, že mají k dispozici modernizované tanky typu T-62. V této době se obžalovaný pravděpodobně stal velitelem takové roty.
- 34 Z veřejně dostupných informací a ze soukromé komunikace obžalovaného vyplývá, že se skutečně v červenci 2014 **nacházel ve městě Gorlivka**, v němž se účastnil bojů na straně separatistických útvarů, během nichž tyto útvary **používaly těžké zbraně**, jako např. minomety, a obrněná vozidla. Obžalovaný sám v rozhovoru pro server xxx uvedl, že si vzpomíná na svůj první tankový boj, a to „u Antracitu“, přičemž na dotaz, jak se mu líbil „severní vítr“, tedy útok na ukrajinská vojska u Luganska, uvedl, že trval krátce.
- 35 Pokud jde o tzv. **srpnovou ofenzivu**, jde o mohutnou ofenzivu ruský vojáků a proruských povstalců v srpnu a září roku 2014, během níž bylo **obklíčeno město Ilovajsk**. V rozhovoru pro server xxx obžalovaný na přímou otázku reportéra, zda se této účastnil, odpověděl kladně. Obžalovaný se jí účastnil jako velitel tankové roty. **Tehdy již měl obžalovaný k dispozici tanky typu T-72, jak vyplývá z jeho konverzace s A. V. ze dne 12. 8. 2014. Tento typ tanku obžalovaný zmínil i v konverzaci s F. B. ze září 2014.**
- 36 Tvrzení obžalovaného je podpořeno i znaleckým posudkem **z oboru kriminalistika, odvětví balistika s rozsahem oprávnění pyrotechnika, munice a výbušniny** (čl. 46 – 47), podle něhož je na fotografii nalezené na facebookovém profilu obžalovaného vyobrazen s dalšími osobami **právě před tankem typu T-72 v jeho variantě B**, které byly vyráběny v 80. a 90. letech 20. století. Vyobrazený tank je tedy cca 20 – 30 starý, avšak je stále provozuschopný, přičemž je vybaven vším, co je potřeba, aby mohl být nasazen v přímém boji. Soud má tedy za prokázané, že obžalovaný byl skutečně součástí vojenského útvaru, jenž v boji využíval tanky T-72, což koresponduje i s jeho tvrzením, že byl velitelem tankového praporu a spolu s velitelem obrany Gorlivky B. přebíral tankovou techniku.
- 37 V této době obžalovaný komunikoval s A. V., které dne 13. 9. 2014 sdělil, že se nachází v Zujevce na hlavním směru do Ždanovky, dne 29. 9. 2014 sdělil D. H., že Doněcké letiště je již v z poloviny „jejich“. V září roku 2015 se obžalovaný prostřednictvím facebookové komunikace domlouvá s uživateli J. P. a D. P. na možnosti humanitární pomoci přes červený kříž Ruské federace. Dne 26. 9. 2014 zaslal obžalovaný uživateli S. K. odkaz na video s komentářem „*1.17 min moje tanky*“.
- 38 Svou účast v bojích obžalovaný potvrdil i v rozhovoru pro server xxx dne xxx, v němž na otázku, zda se účastnil bojů v Ilovajsku, uvedl: „*Zúčastnil jsem se ofenzívy na Kirovskoje a Ždanovku. To bylo v září minulého roku. Účastnil jsem se na Izvarinském kotli. A v zimě jsem se účastnil bojů o Dabalcevo.*“.
- 39 Dle článku ze dne 29. 8. 2014 zveřejněného na serveru *novinky.cz*, ruský prezident Vladimir Putin vyzval separatisty, aby propustili obklíčené ukrajinské vojáky (čl. 528), načež tito stanovili koridor, kterým se mohli ukrajínští vojáci stáhnout z obklíčení ve městě Ilovansk, avšak tento koridor byl ostřelován, při čemž zahynulo cca 100 ukrajinských vojáků, jak vyplývá z článku ze dne 30. 8. 2014

zveřejněném na serveru *novinky.cz*, který reprodukuje tvrzení novináře N. V., jenž se ústupu ukrajinských vojsk přímo účastnil (čl. 534). Poté, co tzv. Bitva o Ilovajsk v září 2014 skončila, předseda parlamentní vyšetřovací komise A. S. hovořil o předpokladu, že **v rámci tohoto boje bylo zabito až 1 000 ukrajinských vojáků** (článek ze dne 17. 10. 2014 zveřejněný na serveru *ct24.cz* pod názvem „*Vyšetřování masakru u Ilovajsku – až 1 000 mrtvých vojáků*“, čl. 537).

- 40 Podle zprávy Služby bezpečnosti Ukrajiny se v říjnu roku 2014 obžalovaný vstoupil do tzv. Donského kozáckého vojska, v rámci něhož se na přelomu let 2014 a 2015 zúčastnil **bojů v okolí měst Debalceve, Kirovske a Ždanivka**. Tato skutečnost koresponduje se sdělením obžalovaného, jenž dne 30. 1. 2015 na dotaz F. B. na název jednotky odpověděl, že figuruje ve 4. kozácké brigádě (čl. 362), přičemž P. K. potvrdil, že stále „*jezdí tankem*“ (čl. 367) a uživateli M. S. K. napsal dne 17. 3. 2017, že je nyní v Makeevce u tankistů (čl. 378). Uživateli M. S. K. také dne 17. 3. 2015 sdělil, že slouží u **Donských kozáků** (čl. 376), a dne 17. 6. 2015 uvedl, že velí tankistům (čl. 375). V konverzaci ze dne 18. 2. 2015 F. B. sděluje obžalovanému, že Debalcevo je osvobozeno, s čímž obžalovaný souhlasí (čl. 360). Z této konverzace mezi obžalovaným a F. B. je rovněž zřejmé, že obžalovaný si je vědom, kolik při bojích zemřelo vojáků, neboť na přímý dotaz F. B. sám uvedl, že „*kolem 2000 padlých*“, načež mu F. B. sdělil, že se hovoří spíše o stovkách mrtvých. O tomto boji se vyjádřil obžalovaný pro server xxx tak, že u Debalceva „*bylo těžko. Tam jsem už bojoval jako tankista. [...]*“ (čl. 507).
- 41 O tomto ozbrojeném konfliktu komunikuje obžalovaný s F. B. v prosinci 2014, když popisuje, že dochází k těžkým přestřelkám (čl. 363). Dále B. obžalovanému v soukromé konverzaci gratuluje k získání medaile za „*statečnost a um prověřený v boji*“, jak mu sdělil sám obžalovaný ve zprávě ze dne 14. 1. 2015 (čl. 362). Fotografie, na nichž je obžalovaný vyobrazen v kozácké čepici a s vyznamenáním, mu chválí i P. K. v komunikaci ze dne 29. 1. 2015 (čl. 367). Fotografií kozácké čepice obžalovaný taktéž sdílel na svém facebookové profilu (čl. 352).
- 42 Dále se k tomuto obžalovaný vyjadřuje i prostřednictvím komentářů k příspěvkům na serveru Facebook, např. dne 27. 3. 2015 připojil k jedinému příspěvku celkem 3 komentáře, a to „*Tak já u Debalceva viděl pravidelné jednotky státu NATO v lednu tohoto roku*“, „*Byli tam Poláci, Lotyš, Francouzi a další, na příkaz tzv. Kontaktní skupiny pro urovnání konfliktu byl utvořen koridor a umožněn bezp. odchod z obklíčení*“ a „*Má jednotka držela, tzv. Víko kotle u obce Logvinovo, tak mi netvrďte, že neexistovalo obklíčení, v Kotli plnosti či jejich části zůstalo 7 elitních útvarů UA*“, přičemž obžalovaný pravděpodobně odkazuje na boje u města Ilovajsk (čl. 345).
- 43 Pokud jde o postup obžalovaného ve vojenských strukturách tzv. Doněcké lidové republiky, v polovině roku 2015 se **zformoval oddíl houfnic a obžalovaný se stal velitelem dělostřelecké baterie kanónových houfnic**, jak sám obžalovaný uvedl v rozhovoru pro server xxx dne xxx (čl. 507 v českém jazyce), přičemž tyto informace byly potvrzeny i zprávou kanceláře generálního prokurátora a Služby bezpečnosti Ukrajiny ze dne 16. 10. 2020 č. 5/3/1-3879 (čl. 306 – 310 v českém jazyce). Podle této zprávy se stal v lednu 2016 **velitelem tankového praporu**, s čímž koresponduje také sdělení obžalovaného v komunikaci s uživatelem M. S. K. ze dne 20. 12. 2015 a následně ze dne 13. 1. 2016, podle něhož se chytá přesunout na Lugansk a poté v lednu 2016 je obžalovaný již „*v LNR na tancích*“, totéž sdělil i ženě jménem J. A. dne 27. 6. 2016. V soukromé konverzaci dne 17. 2. 2017 sdělil uživateli H. H., že „*já jsem téměř rok byl mimo službu, nyní již sloužím*“, což podporuje i zpráva obžalovaného adresovaná P. H. ze dne 31. 7. 2016, podle níž zítra, tj. 1. 8. 2016, opět začíná sloužit. V rámci komunikace s ženou jménem I. O. dne 29. 6. 2016 sdělil, že byl velitelem tankového praporu a poté dělostřelecké baterie republikánské gardy. S vysokou mírou pravděpodobnosti lze konstatovat, že **obžalovaný se stále nachází na území tzv. Doněcké lidové republiky a stále pokračuje ve službě u ozbrojených jednotek ruského okupačního vojska**. O tom, že obžalovaný byl součástí ozbrojených jednotek i v roce 2018 svědčí jeho komunikace s mnohými ženami, když tento např. v dubnu 2018 tento sdělil ženě jménem V. T., že je **u lidové milice**, zároveň několika ženám v průběhu dubna a května 2018 na dotaz, zda bojuje za tzv. Doněckou lidovou republiku, uvedl, že **ano, a to od roku 2014**.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. O. Š.

- 44 Dále podle sdělení Generální prokuratury Ukrajiny se obžalovaný v červnu 2019 stal **zástupcem velitele 2. motorizovaného dělostřeleckého batalionu pro organizaci a vedení bojových akcí 3. oddělené motorizované střelecké brigády 1. armádního sboru ruského okupačního vojska** ve vojenské hodnosti major, přičemž tutéž hodnost obžalovaný uvedl při komunikaci s P. K. již dne 27. 7. 2015 (čl. 364).
- 45 **Obžalovaný se opakovaně na sociálních sítích chlubí svými úspěchy a udělenými medailemi**, a to např. v případě, kdy dne 15. 8. 2017 na svůj facebookový profil nahrál fotografii s označením xxx, na níž se nachází vyznamenání, které obdržel od tzv. Doněcké lidové republiky. Tato byla nahrána z IP adresy, která byla lokalizována v obci Makievka v Doněcké oblasti. K této fotografii bylo uživateli připojeno několik komentářů, v nichž obžalovanému blahopřejí k získání tohoto ocenění (čl. 354). Na facebookovém profilu obžalovaného byla taktéž nalezena jeho fotografie, na níž je vyobrazen do půli těla, přičemž na sobě má oblečenu uniformou s řadou vyznamenání (čl. 352 uprostřed). Fotografie obžalovaného v uniformě s vyznamenáním zasílal i P. H. dne 30. 7. 2017, jemuž se chlubil, že je to „*za obranu Slavjanska, bojové zásluhy a za osvobození Donbasu*“, dále zaslal fotografii dne 14. 8. 2017 s komentářem: „*dnes jsem obdržel za boje pod Izvarinem v roce 2014 Georgjensky kříž 4. st.*“, načež mu P. H. odpověděl, že je pyšný, že je to jeho přítel.
- 46 Na základě výše uvedeného, soud nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný do oblasti Donbasu z České republiky **skutečně odcestoval a v rozhodnou dobu se v této oblasti skutečně vyskytoval**, což je zřejmé nejen z jeho vlastních zpráv v rámci facebookové komunikace, ale také ze zjištění lokace a poskytovatele IP adres, z nichž se přehlašoval na svůj facebookový profil, a to např. z IP adresy xxx prostřednictvím poskytovatele Online Technologies LTD, obec Makievka, Doněcká oblast.
- 47 Soud dále dospěl k závěru, že obžalovaný v dané lokalitě **skutečně působil v řadách ozbrojených bojových jednotek**. Svědčí o tom **fotografie**, které zasílal dalším uživatelům a které sdílel na sociálních sítích, **na nichž je spolu s dalšími muži vystrojen a vyzbrojen k boji**, popř. je na nich vyobrazena vojenská technika, kterou tam mají k dispozici. Znalecké zkoumání fotografie, na níž je obžalovaný vyobrazen s tankem typu T-72B sice připustilo, že nelze s jistotou určit, zda se nejedná o maketu, což by bylo možné stanovit jen při fyzickém ohledání, což v tomto případě není možné, avšak sám obžalovaný opakovaně zmiňuje ve své komunikaci tank **typu T-72** (*srov. konverzace s A. V. ze dne 12. 8. 2014 a s F. B. ze září 2014*), avšak rozhodně ne v souvislosti s tím, že by šlo o muzejní exponát.
- 48 Obžalovaný po celou dobu, po níž se nacházel na území Ukrajiny, aktivně komunikoval s několika osobami, včetně mnoha žen, jimž popisoval průběh bojů, jejich intenzitu, svůj pohyb v rámci bojových jednotek, své aktuální zařazení a získání ocenění, své názory na politickou a mezinárodní situaci apod. Veškerá tato tvrzení korespondují s veřejně dostupnými informacemi o průběhu bojů odehrávajících se v oblasti tzv. Doněcké lidové republiky, jeho tvrzení jsou časově správně zařazena a jsou konzistentní a bez jakýchkoli rozporů. O pravdivosti informací, které obžalovaný sám sděloval dalším osobám, svědčí i rozhovory, které obžalovaný poskytl několika novinářům, přičemž byly pořízeny i fotografie, na nichž je obžalovaný vyobrazen v příslušné uniformě.
- 49 Soud nevycházel pouze ze soukromé korespondence obžalovaného s dalšími osobami, avšak tyto posuzoval ve vzájemném kontextu s dalšími důkazy, a to především se zprávami poskytnutými v rámci mezinárodní právní pomoci od státních orgánů Ukrajiny, s veřejně přístupnými informacemi, dostupnými fotografiemi apod., což umožnilo vytvoření uceleného obrazu toho, jak obžalovaný v první polovině roku 2014 plánoval odcestovat na území Ukrajiny, kam dne 30. 6. 2014 skutečně odcestoval, a dále jak obžalovaný aktivně působil na další osoby, aby taktéž přijely do oblasti tzv. Doněcké lidové republiky a zapojily se do bojů separatistických skupin, přičemž sám působil na různých pozicích v rámci bojových jednotek po dobu cca 4 let. V rámci soukromých konverzací obžalovaný popisuje své zážitky, zkušenosti a názory, přičemž soud má vzhledem k dalším provedeným důkazům a jejich vzájemné provázanosti za to, že v případě

obžalovaného se nejedná o vymyšlení či „chvástání“, neboť jeho výroky a tvrzení jsou podpořeny celou řadou dalších důkazů, jak bylo rozebráno výše.

- 50 O aktivním zapojení obžalovaného do bojových separatistických skupin, a tedy o vině obžalovaného, svědčí i jeho aktivní a četné kontakty s řadou osob, které byly za obdobnou trestnou činnost obviněny, obžalovány nebo dokonce již pravomocně odsouzeny, a to např. s **P. H.**, s nímž byl v kontaktu mnoho let před tím, než obžalovaný odcestoval na území Ukrajiny, jak vyplývá z výpovědi dcery obžalovaného, která si jej pamatovala z dětství, a bývalé přítelkyně obžalovaného H., k níž chodíval na návštěvy do jejich společné domácnosti, a komunikoval v období po celou dobu jeho působení na území Ukrajiny (čl. 435 – 438). Obžalovaný byl dále v kontaktu s **J. U.** (též pod přezdívkou Xxx) a **P. B.**, kteří jsou dle zprávy Policie ČR, NCOZ, separatistickými bojovníky působícími na východní Ukrajině od roku 2015 (čl. 768 – 769). Jméno **J. U.** a **P. B.** je zmiňováno v komunikaci obžalovaného s uživatelem R. U. ze dne 6. 6. 2015 a uživatelem H. H. z července 2016, v níž popisuje konflikt P. B. a R. (dle sdělení Policie ČR, NCOZ, jde o O. O., slovenského separatistického bojovníka působícího v armádách tzv. Doněcké lidové republiky a Luhanské lidové republiky), přičemž obžalovaný sděluje dne 11. 7. 2016, že už jim nevelí, z čehož vyplývá, že obžalovaný byl v minulosti jejich velitelem. Soukromou komunikaci udržoval obžalovaný s P. B. minimálně mezi lety 2015 a 2017 (čl. 439 – 454), a pokud jde o J. U., známého pod přezdívkou Xxx, s ním i s obžalovaným zároveň byl pořizen rozhovor novinářem A. H. dne xxx pro server *novinky.cz*. O jejich vzájemných stycích ovšem nejvíce vypovídá jejich společná fotografie, kterou umístil obžalovaný na svůj facebookový profil dne xxx z IP adresy xxx poskytovatele společnosti Online Technologies LTD, obec Makieva, Doněcká oblast (čl. 352).
- 51 Výše uvedeného jednání se obžalovaný dopustil v rámci činnosti ozbrojených separatistických jednotek tzv. Doněcké lidové republiky, která byla dne 7. 4. 2014 vyhlášena jako nezávislý stát, což je **zcela v rozporu se články 17, 37, 73 a 132 Ústavy Ukrajiny**, podle nichž je ochrana svrchovanosti a územní celistvosti Ukrajiny povinností všeho ukrajinského lidu, na území Ukrajiny se zakazuje zřizování a provozování ozbrojených útvarů, které nejsou zřízeny v souladu se zákonem (čl. 17), vznik a činnost politických stran a veřejných sdružení je zakázána, pokud jejich programové cíle nebo akce směřují k porušení svrchovanosti a územní celistvosti státu a změně ústavního pořádku násilnými prostředky, politické strany a veřejná sdružení nemohou mít polovojenské jednotky (čl. 37), otázky změny území Ukrajiny se řeší výhradně formou celonárodního referenda (čl. 73) a územní struktura Ukrajiny je založena na principech jednoty a nedělitelnosti území státu (čl. 132). Dle čl. 1 ukrajinské ústavy je Ukrajina svrchovaný a nezávislý, demokratický, sociální, právní stát, přičemž se její svrchovanost dle čl. 2 rozkládá na celém jejím území, Ukrajina je stát unitární a území Ukrajiny v rámci stávajících hranic je nedílné a nedotknutelné. Dle čl. 133 Ústavy Ukrajiny se systém správní a územní struktury skládá z autonomní republiky Krym, oblastí, okresů, měst, městských částí, vesnic a osad, přičemž jednou z oblastí je i oblast Doněcká.
- 52 I přes její vyhlášení dne 7. 4. 2014 **není tzv. Doněcká lidová republika mezinárodně uznávaným státem ze strany žádného členského státu Organizace spojených národů** (viz vyjádření Ministerstva zahraničních věcí ze dne 18. 4. 20119, č. j. 112706-6/2019-MPO, k otázce č. 2 a 3, čl. 582 – 583). Ze strany **Evropské unie** došlo v této věci k vydání rozhodnutí Rady č. 2014/145/SZBP, jehož přílohou je i sankční seznam osob a útvarů, které se dopouštějí činností narušující nebo ohrožující celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny, přičemž dne 25. 7. 2014 byla na tento seznam zapsána i tzv. Doněcká lidová republika (čl. 201).
- 53 O existenci ozbrojeného konfliktu na východní Ukrajině v okolí města Doněck svědčí také tzv. **Minské dohody**, které byly podepsány velvyslancem, druhým ukrajinským prezidentem, velvyslancem Ruské federace a také zástupci separatistů. Tyto dohody se týkají zastavení palby na jednotlivých územích a odsun těžkých zbraní (čl. 1 a 2 Dohod), přičemž v první den odsunu bude zahájen dialog o modalitách provedení místních voleb v souladu s ukrajinskou legislativou o „dočasném režimu místní samosprávy na jednotlivých územích Doněcké a Luhanské oblasti“ (čl.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. O. Š.

4 Dohod). Podle čl. 9 by měla být obnovena kontrola nad státní hranicí vládou Ukrajiny v celé zóně konfliktu a podle čl. 11 by mělo dojít k ústavní reformě tak, aby do konce roku 2015 vstoupila v planost nová ústava. Ze znění Minských dohod plyne, že Ukrajina je ochotna učinit změny v ústavě Ukrajiny, avšak boje na území Donbasu stále pokračují, a to i za účasti obžalovaného. Vzhledem k tomu, že obžalovaný nebyl zapojen do mezinárodního konfliktu, neboť bojoval na straně jednotek, které usilují o násilné odtržení určitého území od území Ukrajiny, jde tedy o **vnitrostátní konflikt**, obžalovaného nelze považovat za tzv. **kombatanta** ve smyslu čl. 43 Protokolu I k Ženevským úmluvám, tedy za příslušníka ozbrojených sil strany v konfliktu, který má právo se přímo účastnit nepřátelských akcí.

- 54 **Postoj České republiky** k této problematice je zřejmý z písemností týkajících se spolku „Zastupitelské centrum DNR, z. s.“, jež byl zapsán dne 9. 6. 2016 u Krajského soudu v Ostravě. Podnět ke zrušení tohoto spolku podal ke Krajskému soudu v Ostravě ministr zahraničních věcí PhDr. Lubomír Zaorálek dne 12. 9. 2016 s tím, že název tohoto spolku vyvolává klamný dojem, že jde o diplomatickou misi či konzulární úřad státu a již samotná existence tohoto spolku může mít negativní zahraničně-politické důsledky pro Českou republiku, neboť tato tzv. Doněckou lidovou republiku neuznává a nemá s ní navázány diplomatické či konzulární styky (čl. 579 – 581), což Ministerstvo zahraničních věcí ČR zveřejnilo na svých webových stránkách ve stanovisku ze dne 29. 8. 2016 (čl. 578). V návaznosti na tento podnět ministra zahraničních věcí **byl spolek „Zastupitelské centrum DNR, z. s.“** usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 6. 2017, č. j. 29 Cm 46/2017-38, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 26. 4. 2018, sp. zn. 5 Cmo 292/2017, **zrušen a byla nařízena jeho likvidace**. Usnesení o zrušení spolku nabylo právní moci dne 8. 6. 2018 (čl. 565 – 577).
- 55 Protiprávní jednání obžalovaného soud **právně kvalifikoval** jako zvláště závažný zločin **teroristického útoku** podle § 311 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 1. 2019 za užití § 313 trestního zákoníku, spáchaný **ve prospěch organizované zločinecké skupiny** podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku, a zvláště závažný zločin **účasti na teroristické skupině** podle § 312a odst. 1, 2 písm. b) trestního zákoníku.
- 56 *Subjekt* trestného činu teroristického útoku § 311 trestního zákoníku a trestného činu účasti na teroristické skupině podle § 312a trestního zákoníku není určen konkrétně ani speciálně, a proto pachatelem těchto trestných činů může být podle obecných pravidel trestního zákoníku kterákoli fyzická i právnická osoba starší věku 15 let, která je schopná rozpoznat protiprávnost činu a zároveň je schopná ovládat své jednání, naplnila-li svým jednáním znaky skutkové podstaty trestného činu. Tyto podmínky trestní odpovědnosti uvedené v obecné části trestního zákoníku obžalovaný bezesporu splňuje.
- 57 *Objektem* trestného činu teroristického útoku podle § 311 trestního zákoníku a taktéž trestného činu účasti na teroristické skupině podle § 312a trestního zákoníku je především ústavní zřízení a obranyschopnost státu, demokratické principy, na nichž je stát založen, základní hospodářská struktura státu, jakož i život a zdraví obyvatel republiky, a to jak České republiky, tak vzhledem ke znění § 313 trestního zákoníku i mezinárodních organizací a cizích států. **Objekt trestného činu je chráněn před terorismem**, tedy jednou z nejhorších a společensky nejškodlivějších forem mezinárodního organizovaného zločinu, který je hrozbou pro demokracii, svobodný výkon lidských práv a pro hospodářský a společenský rozvoj (*Šámal, P. et al. Trestní zákoník (EVK), 2. vydání, 2012, s. 3049 – 3060*). V mezinárodním společenství panuje obecná obava z kriminality tohoto typu, proto je ochrana před ní poskytována na nadstátní úrovni v rámci integrovaného systému všech států bojujících proti teroru a terorismu (*srov. Šámal, P. et al. Trestní zákoník, 2. vydání, 2012, s. 3064 – 3067*), a proto trestní zákoník poskytuje ochranu před terorismem k cizím státům včetně Ukrajiny.
- 58 Pokud jde o vyhodnocení, jaký útvar lze z právního hlediska považovat za stát, je i trestní soud povinen vycházet z norem a pravidel mezinárodního práva veřejného, přičemž soud při tomto

posouzení vycházel z obecného výkladu dle odborné literatury, jež vychází především z Montevidejské úmluvy o právech a povinnostech státu z roku 1933. Podle tohoto výkladu je státem útvar splňující 3 definiční prvky, a to vymezené území, trvalé obyvatelstvo a vláda. Montevidejská úmluva pak dodává ještě požadavek na schopnost vstupovat do mezinárodních vztahů, avšak dle čl. 2 není formální uznání státu mezinárodním společenstvím podmínkou jeho existence. Zatímco **Ukrajina tyto tři, resp. čtyři, atributy splňuje, tzv. Doněcká lidová republika nikoli**, neboť tato se nachází na území Ukrajiny, které je obydleno ukrajinským obyvatelstvem, nemá legitimní vládu a ani nelze uvažovat o její schopnosti vstupovat do mezinárodních vztahů, když tato „republika“ není uznávána žádným členským státem OSN a nadto je mezinárodním společenstvím **činnost tohoto útvaru pokládána za narušování či ohrožování územní celistvosti, svrchovanosti a nezávislosti Ukrajiny**, proto vůči nim byla **přijata restriktivní opatření** (např. rozhodnutí Rady č. 2014/145/SZBP, jehož přílohou je i sankční seznam osob a útvarů, jež se dopouštějí činnosti narušující nebo ohrožující celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny, přičemž dne 25. 7. 2014 byla na tento seznam zapsána i tzv. Doněcká lidová republika [čl. 201]).

- 59 Pokud jde o **právo národů na sebeurčení** dle tzv. Ženevské úmluvy a Charty OSN, toto náleží toliko národům bojujícím proti koloniální nadvládě, cizí okupaci a proti rasistickým režimům, což není případ Ukrajiny, která není rasistickým, koloniálním státem či státem, který by okupoval cizí území. Nadto tuto problematiku lze řešit prostřednictvím celostátního referenda ve smyslu čl. 73 ústavy Ukrajiny.
- 60 *Objektivní stránka* trestného činu teroristického útoku podle § 311 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 1. 2019, za použití § 313 trestního zákoníku, spočívá v tom, že pachatel jako člen organizované skupiny v úmyslu poškodit ústavní zřízení nebo obranyschopnost Ukrajiny, narušit základní politickou strukturu Ukrajiny a protiprávně přinutit vládu nebo jiný orgán veřejné moci, aby něco trpěla, provede útok ohrožující život nebo zdraví člověka s cílem způsobit smrt nebo těžkou újmu na zdraví. Objektivní stránka v případě této skutkové podstaty tedy spočívá v provedení úmyslného útoku na život nebo zdraví člověka, přičemž takový útok může být proveden násilím, lstí nebo jakýmkoli jiným, život nebo zdraví ohrožujícím způsobem (*Šámal, P. et al.; Trestní zákoník, 2. vydání, 2012, s. 3049 – 3060*). Obžalovaný svým jednáním naplnil tento obligatorní znak skutkové podstaty tím, že se **aktivně a dobrovolně zapojil do činnosti ozbrojených jednotek separatistů**, v nichž působil jako velitel tankové roty či velitel dělostřelecké baterie. Obžalovaný byl těmito jednotkami vyzbrojen a vystrojen k boji, přičemž jde o **aktivity směřující proti lidskému životu a zdraví**, čehož si byl obžalovaný vědom, neboť v rámci konverzace s F. B. uvedl, že při bojích o Debalčeveo zemřelo cca 2 000 vojáků. Nadto je třeba podotknout, že obžalovaný neprovedl útok ohrožující život nebo zdraví člověka pouze jedinkrát, avšak tyto útoky prováděl opakovaně po dobu trvající několik let.
- 61 Z hlediska časové působnosti dospěl soud k závěru, že skutek, pro který byl obžalovaný před soud postaven, je třeba posoudit podle trestního zákoníku účinného do 31. 1. 2019, neboť později novelizovaná právní úprava není pro obžalovaného příznivější.
- 62 Pokud jde o trestný čin účasti na teroristické skupině podle § 312a odst. 1, 2 písm. b) trestního zákoníku, tohoto se pachatel dopustil, jestliže se **účastní činnosti teroristické skupiny, která naplňuje znaky organizované zločinecké skupiny**, přičemž podle výkladového ustavení § 129a odst. 2 věta první trestního zákoníku naplnění znaků teroristické skupiny nevylučuje použití ustanovení tohoto a jiných zákonů o organizované skupině a organizované zločinecké skupině.
- 63 Obžalovaný se dopustil jednání popsaného ve výroku tohoto rozsudku jako **člen organizované skupiny** a zároveň jako **člen organizované zločinecké skupiny** podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku, přičemž podle § 107 odst. 2 trestního zákoníku nebrání skutečnost, že pachatel se trestného činu dopustil jako člen organizované skupiny nebo ve spojení s organizovanou skupinou, tomu, aby za splnění podmínek stanovených tímto zákonem byl současně postižen jako pachatel

trestného činu spáchaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny.

- 64 **Organizovaná skupina** není přímo definována trestním zákoníkem, avšak dle odborné literatury jde o „sdržení nejméně tří trestně odpovědných osob, v němž je provedena určitá dělba úkolů mezi jednotlivé členy a v důsledku čehož se jeho činnost vyznačuje jistou plánovitostí, koordinovaností, což zvyšuje pravděpodobnost úspěšného provedení činu a tím i jeho nebezpečnost pro společnost“ (srov. Šámal, P. et al. *Trestní zákoník (EVK)*, 2. vydání, 2012, s. 3049 – 3060).
- 65 **Organizovaná zločinecká skupina** je definována v § 129 trestního zákoníku, a to tak, že se jedná o *společenství nejméně tří trestně odpovědných osob s vnitřní organizační strukturou, s rozdělením funkcí a dělbou činností, které je zaměřeno na soustavné páchaní úmyslné trestné činnosti*. Ozbrojené bojové jednotky, jichž je obžalovaný součástí, všechny výše uvedené znaky pro svoji organizaci, hierarchii a řád bezesporu naplňují. Tento závěr potvrzuje především komunikace obžalovaného s dalšími osobami, v níž obžalovaný popisuje svůj postup v bojových jednotkách (např. velitel takové rotы apod.), zmiňuje své nadřízené, velitele a také své povýšení v rámci separatistických ozbrojených skupin, neboť se stal majorem. Obžalovaný dále v rámci hierarchie postupuje dle rozkazu nadřízených, když např. uvedl, že „se dle rozkazu jednotka stáhla do města Gorlivka“. Počet členů organizované zločinecké skupiny, je zřejmý jak z veřejně dostupných zdrojů, tak především z fotografií sdílených obžalovaným na sociálních sítích, přičemž počet osob vyobrazených na těchto fotografiích přesahuje minimální počet členů organizované zločinecké skupiny, tj. tři. Z výše uvedeného vyplývá, že ozbrojené jednotky tzv. Doněcké lidové republiky kumulativně vykazují veškeré znaky zločinecké organizované skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku, když tato má značné množství členů, je vysoce organizovaná a má pevně danou hierarchii a strukturu ve vztahu podřízenosti a nadřízenosti členů, mezi nimiž je rozdělena činnost a úkoly. Nadto tato skupina vykonává činnost soustavně již několik let, když obžalovaný vycestoval na území Ukrajiny několik měsíců poté, co byla nelegálně vyhlášena tzv. Doněcká lidová republika, tzn. v polovině roku 2014.
- 66 Ozbrojené bojové jednotky separatistů je možné také pokládat za **teroristickou skupinu** ve smyslu § 129a trestního zákoníku, podle něhož je teroristická skupina společenstvím nejméně tří trestně odpovědných osob, které má trvalejší charakter, je v něm provedena dělba činností mezi jeho jednotlivé členy, jeho činnost se vyznačuje plánovitostí a koordinovaností a je zaměřené na páchaní trestného činu vlastizrady spáchané formou teroristického útoku nebo teroru (§ 309), trestného činu teroristického útoku (§ 311) nebo trestného činu teroru (§ 312). Rozdíl mezi organizovanou zločineckou skupinou a teroristickou skupinou je tedy v jejím zaměření, když teroristická skupina je zaměřena výlučně na páchaní teroristického trestného činu, přičemž právě takto byly vyhodnoceny aktivity separatistických jednotek na ukrajinském území. Pro úplnost soud uvádí, že dne 16. 5. 2014 byla tzv. **Donecká lidová republika prohlášena Generální prokuraturou Ukrajiny za teroristickou organizaci** (čl. 583).
- 67 *Subjektivní stránka obou trestných činů* je vyžadována ve formě úmyslu úmyslnou formu zavinění ve vztahu k ohrožení či porušení zájmu chráněnému zákonem, tj. ústavní zřízení a obranyschopnost státu, demokratické principy, na nichž je stát založen, základní hospodářská struktura státu, jakož i život a zdraví obyvatel. V případě obžalovaného nemá soud pochybnosti o tom, že obžalovaný se jednání popsaného ve výroku tohoto rozsudku dopustil **v úmyslu přímém** podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, tedy obžalovaný chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem. O tom svědčí už samotná zcela dobrovolná účast obžalovaného v jednotkách separatistů na území Ukrajiny a také jeho vyjádření, když napsal své dceři, že bojuje za práva dětí a žen, či na facebookové stránce připojil komentáře ve znění: „*Pane T., máte to popletené, to vy podporujete ukrajinské nácky, kteří srovnali se zemí již minimálně 15 % Doněcka, já s fašisty a nácky bojuji*“, či „*Veliteli, my připraveni bránit DNR a osvobodit okupovaná území od fašistických pobrobků*“ (čl. 345), zároveň se v komunikaci prostřednictvím svého facebookového profilu vyjadřuje hanlivě o ukrajinské armádě, vládě a Ukrajincích obecně. Ani o naplnění tohoto znaku nemá soud žádné pochybnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. O. Š.

- 68 Obžalovaný si byl podle provedeního dokazování **jednoznačně vědom protiprávnosti svého jednání**, což vyplývá mj. z jeho sdělení svědkyni K. (roz. S.), že se do ČR nemůže vrátit, neboť by byl zatčen za to, že bojuje v jiné zemi. V rámci komunikace s A. V. obžalovaný dokonce uvedl, že má do ČR jako terorista vstup zakázán. Obžalovaný si byl tedy plně vědom, že jeho jednání je považováno podle českého právního řádu za trestný čin a dokonce i věděl, jak je toto jednání právně kvalifikováno. Zároveň obžalovaný projevil obavu, že bude ze strany CIA vydán na Ukrajinu za terorismus.
- 69 **Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z účelu trestu podle § 38 trestního zákoníku a přihlédl podle § 39 odst. 1 trestního zákoníku k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k popsáním okolnostem případu, k možnostem nápravy obžalovaného, k jeho poměrům a dosavadnímu způsobu života, přičemž se zabýval i polehčujícími a přitěžujícími okolnostmi podle § 41 a 42 trestního zákoníku.**
- 70 **Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou obžalovaného, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.**
- 71 Obžalovaný byl uznán vinným ze spáchání dvou trestných činů, přičemž oba spadají z hlediska § 14 odst. 3 trestního zákoníku do kategorie zvláště závažných zločinů. Vzhledem k tomu, že byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání dvou trestných činů, byl mu podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku uložen úhrnný trest. V takovém případě se trest ukládá podle ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejpřísněji trestný, což je v tomto případě zvláště závažný zločin teroristického útoku podle § 311 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Při dané právní kvalifikaci **trestní sazba činí 12 až 20 let odnětí svobody nebo výjimečný trest.**
- 72 Obžalovaný tento čin spáchal jako člen organizované zločinecké skupiny, tj. ve prospěch organizované zločinecké skupiny ve smyslu § 107 odst. 1 trestního zákoníku, důsledkem čehož bude podle § 108 odst. 1 trestního zákoníku **obligatorně zvýšena horní hranice trestní sazby o jednu třetinu a obligatorně uložen trest v horní polovině takto stanovené trestní sazby**, nejsou-li zároveň splněny podmínky pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody podle § 58 trestního zákoníku (viz níže).
- 73 Soud se při stanovení druhu a výměry trestu zaměřil na to, zda je možné přihlédnout při stanovení výměry trestu k polehčujícím okolnostem stanovených v ust. § 41 trestního zákoníku a dospěl k závěru, že není naplněna jediná polehčující okolnost, k níž by mohl soud přihlédnout. Naopak jako přitěžující okolnost soud vyhodnotil skutečnost, že obžalovaný spáchal trestný čin s rozmyslem nebo po předchozím uvážení (§ 42 písm. a) trestního zákoníku), neboť plánoval svůj odjezd několik týdnů a opatřil si potřebné kontakty na příslušné osoby z řad ozbrojených složek, ke spáchání trestného činu zneužil svého zaměstnání, postavení nebo funkce (§ 42 písm. f) trestního zákoníku, neboť do roku 1997 **působil v Armádě ČR**, kde byl vycvičen v bojových taktikách a technikách, přičemž zde načerpal znalosti, zkušenosti a schopnosti, jichž následně zneužil ve prospěch zločinecké organizované a teroristické skupiny, pokračoval v páchaní trestné činnosti po delší dobu (§ 42 písm. m) trestního zákoníku), a to minimálně od června roku 2014 do poloviny roku 2018, a spáchal více trestných činů (§ 42 písm. n) trestního zákoníku) s další osobou (§ 42 písm. o) trestního zákoníku). Další přitěžující okolností je, že na rozdíl od jiných osob, které byly v ČR za totožnou trestnou činnost obviněny či již odsouzeny, obžalovaný se do ozbrojeného konfliktu zapojil mnohem aktivněji, když byl **v několika uskuteních na velitelských pozicích**, přičemž byl také v nadřazeném postavení k těmto odsouzeným osobám, např. k J. U. (alias Xxx) nebo k P. B..
- 74 Soud taktéž **neshledal důvody**, pro které by bylo možno postupovat podle § 58 trestního zákoníku a **uložit obžalovanému trest pod dolní hranici trestní sazby**, když nemá vzhledem k okolnostem případu nebo poměrům pachatele za to, že by použití trestní sazby odnětí svobody

trestním zákonem stanovené bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné a že lze dosáhnout nápravy pachatele i trestem kratšího trvání (§ 58 odst. 1 trestního zákoníku), obžalovaný nenapomohl zabránit trestnému činu, jenž jiný připravoval nebo se o něj pokusil, ani neprohlásil vinu (§ 58 odst. 2 trestního zákoníku) a neuzavřel se státním zástupcem dohodu o vině a trestu (§ 58 odst. 3 trestního zákoníku), obžalovaný nebyl označen ani jako spolupracující obviněný (§ 58 odst. 5 trestního zákoníku), obžalovaný není odsouzen za přípravu k trestnému činu, za pokus trestného činu ani za pomoc k trestnému činu (§ 58 odst. 6 trestního zákoníku), a obžalovaný ani nejednal v právním omylu, nespáchal trestný čin odvraceje útok nebo jiné nebezpečí a nepřekročil ani meze jiné okolnosti vylučující protiprávnost (§ 58 odst. 7 trestního zákoníku). Soud má tedy za to, nejsou splněny podmínky pro aplikaci výjimky stanovené § 108 odst. 1 trestního zákoníku, a proto přistoupil k obligatorní modifikaci trestní sazby.

- 75 V důsledku výše uvedeného tedy trestní sazba, v rámci níž soud ukládal trest, činí **19 let a 4 měsíce až 26 let a 8 měsíců**, přičemž obžalovaný je nadále ohrožen také výjimečným trestem.
- 76 V rámci této trestní sazby uložil soud obžalovanému trest odnětí svobody ve výměře **21 let**, tedy spíše na dolní hranici této trestní sazby, pro jehož výkon byl obžalovaný obligatorně zařazen **do věznice se zvýšenou ostrahou**, neboť splňuje dva zákonem alternativně uváděné předpoklady pro takový postup v souladu s § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, a to, že obžalovanému byl uložen trest odnětí svobody za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny a zároveň mu byl uložen trest převyšující výměru osmi let.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do **osmi dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Odvolání podané osobou oprávněnou a včas **má odkladný účinek**.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci nebo zabránění části majetku
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve své svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení opisu rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán, a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. O. Š.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává byt' i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Skončilo-li řízení proti uprchlému pravomocným odsuzujícím rozsudkem a poté pominuly důvody, pro které se řízení proti uprchlému vedlo, **může odsouzený podat do 8 (osmi) dnů od doručení rozsudku ke zdejšímu soudu návrh na zrušení rozsudku**, přičemž soud na základě takového návrhu rozsudek zruší a hlavní líčení se provede znovu.

Podle § 33 odst. 1 trestního řádu má odsouzený právo zvolit si obhájce a s ním se radit i během úkonů prováděných orgánem činným v trestním řízení.

Podle § 33 odst. 2 trestního řádu osvědčí-li odsouzený, že nemá dostatek prostředků, aby si hradil náklady obhajoby, rozhodne předseda senátu, že má nárok na obhajobu bezplatnou nebo za sníženou odměnu.

Praha 4. ledna 2022

JUDr. Silvie Slepíčková
předsedkyně senátu